

בס"ד ♦ שב"ק פרשת נצבים וילך ♦ יח' אלול תשע"ד ♦ עלון 115 – שנת שמיטה

העלון יצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

היום הזה

במידי דרבנן כשביעית בזמן הזה... שטיק עשייתה הוא משום זכר... וכל מה שעושים מצד המצווה יש זכר.. וכשנזכר... בשוב השם שבות עמו שנראה כולנו הדרת המצוות התלויות בארץ ונשמח מאוד בכל מה שקיימנו ונשתמר לנו עד אז זכרון המצווה. (שבת הארץ)

היום הזה? הנה אלקיך מצנף לעשות את החקים האלה (דברים כו, טז)

"היום הזה" איזה יום הוא זה?

מדוע דווקא היום הזה?

נחלקו הפרשנים האם זהו יום מסוים, או שזהו יום מיוחד מבחינה רוחנית. הרמב"ן בפרושו על התורה אומר, שזהו יום פטירת משה, באותו יום סיים משה לבאר את התורה והמצוות. לכן "היום הזה נהיית לעם", כי היום סיימו בני ישראל לשמוע את התורה, היום הולך משה לעולם שכולו טוב, וזה היום בו בני ישראל נהפכים לעם עצמאי.

מהיום לא יהיה לבני ישראל את משה, שיורה להם את הדרך ויבאר להם את המצוות. עכשיו הגיעה שעת המבחן של בני ישראל. הגיעה השעה של יישום הדברים של "ושמעת בקול ה' אלקיך ועשית את מצותיו ואת חוקתיו אשר אנכי מצוך היום".

רש"י מפרש: "היום הזה - בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כאילו בו ביום נצטוו עליהם". רש"י נותן לנו כאן מוסר גדול וחשוב. "היום הזה" בכל יום אדם צריך לזכור כאילו הקב"ה מצווה אותו מחדש על המצוות. בכל יום צריך אדם לקום בבוקר ולהתכוון לקבלת מצוות.

אם בכל יום ויום בני ישראל ימליכו את הקב"ה מחדש ויקיימו את מצוותיו אז "ה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה" - שבכל יום מחדש, יבחר הקב"ה בעמו ישראל באהבה.

שבת שלום

למשפחת כיתה יא/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יא/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

מעשה שהיה

רוח סערה עושה דברו, לגיבור כח עושה דברו.

לקראת שנת השמיטה תש"מ, במסגרת ביקור שערך רבה של קוממיות, הרב מנדלזון שליט"א, במושב "תלמי אליהו", מחליטה קבוצה מחברי המושב לשמור שמיטה כהלכתה. ליהודה פיוניר, אחד החברים, מטע גדול של פרחי סיפנים ('פעמונים') הגדלים בחממה מוגנת ומיועדים ליצוא.

בהגיע עת הקטיף, בתקופת האביב, מגיע יהודה לחממה בלווית צוות פועלים - וכתמים לבנים בוהקים מול עיניו מעל העלים. עיניו חושכות; הוא בודק וממשש ואינו מוצא כל הסבר לתופעה בעלת המשמעות האחת: הפרחים פגומים, ואינם ראויים כעת לשיווק.

לבסוף לאחר חקירות ובדיקות, מתבררת התעלומה. מטוס ריסוס חלף על שדות המושב הסמוך, ניר יצחק, ברססו חומר המונע גדילתם של עשבים רעים. בסיימו את מלאכתו פלט את כמות החומר שנותרה מעל לשטח שומם; ברגעים אלו בדיוק התחוללה סופה עזה שרוחותיה הוליכו את החומר המרוסס - היישר לפרחים שבחממה הסמוכה...

"עמדתי בחממה" מספר יהודה "ראיוני בעינים כואבות את עמלי שיגעתו בו שנה שלימה - יורד לטמיון. יבול תשל"ט אבד.

השנה הבאה, הרי 'שמיטה' היא והחלטתי שלא לעבוד בה. מה איפוא אוכל, ממה אתפרנס?

חולפים שבועיים, ויהודה מקבל מחב' "כימאוויר" - לה השתייך המטוס - שיק על סך 84,000 ל"י. ("שמונים וארבע אלף לירות", למי שמבין את משמעות הדבר... .) חששו שמא תפגום הפרשיה בשמה הטוב של החברה, העדיפו להסתירה ע"י מענק גבוה כפיצוי. כך - ללא דיונים ומאבקים - קיבל יהודה סכום נכבד שהספיקה לו, כעדותו, לכסות חובות משכנתא מעיקים, ולהתפרנס בכבוד במשך השנתיים הבאות. מטוס טועה, סופת רוחות המתחוללת בדיוק ברגעי שגגת הטייס, והם בעצם שלוחי ההשגחה העליונה שציוותה מראש בתורה את הברכה לאותו חקלאי שומר השביעית מ'תלמי אליהו'.

ש"ת דבר השמיטה

שאלה:

האם היתר המכירה שהונהג משנים קדמוניות עדיין בר סמכא?

או שיש מקום לבחינתו מחדש?

ידוע שהגרא"י קוק זצ"ל היה נוהג לכתוב בכל מכירה שההיתר נעשה לא באופן קבוע אלא לצורך שעה.

תשובה:

זה נכון שמרן הרב זצ"ל אמר שההיתר טעון בחינה מידי פעם, נראה לענ"ד שכמו שלפני עשרות שנים ההיתר היה מבוסס על הצלת הישוב, כיוון שעיקר הפרנסה היתה מהחקלאות. לענ"ד בזמננו נראה שיש מקום לבחון מעמדה אחרת - אנו נמצאים במצב של חצי מלחמה בארצנו. השבתת החקלאות לגמרי במצב שכזה עלולה להביא מציאות שמדינה שלמה תהיה ללא תוצרת חקלאית. לדעתי - אי אפשר לסמוך רק על יבוא מארצות סמוכות. לא יתכן לקיים מדינה ללא חקלאות במצב הנוכחי שטרם זכינו לשלום אמת, אין להשבית את החקלאות. ומה גם שיש לזה השלכה לגבי קשרי מסחר לעתיד ולכן לדעתי במצב הנוכחי יש מקום להסתמך על היתר המכירה בגלל מצב החירום שהמדינה נמצאת בו.

הרב דב ליאור

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יא/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות